ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Κ. ΠΑΡΙΤΣΗΣ
ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ

Διευθυντής: ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΓΚΡΑΒΑΝΗΣ

ΣΑΛΠΙΓΞ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ — ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ
Ἐτησία Δρ. 120 | Ἐτησία Δίμ. Ἀγ. 1
Ἑξάμηνος » 65 | Ἑξάμηνος Σελ. 12
Ἀμερικῆς ἐτησία Δολλάρια 5

Διαχειριστής: ΝΙΚ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ

Τὸ φύλλον λεπτὰ 50 — ΜΥΤΙΛΗΝΗ, ΤΡΙΤΗ 12 Ἰουνίου 1923 — ΕΤΟΣ ΙΕ'.— Ἀριθ. 3580

ΠΡΟΣΟΧΗ ΕΙΣ ΤΑ ΒΑΛΚΑΝΙΑ

Ἡ δήλωσις τοῦ ἐν Ἀθήναις Βουλγάρου πρεσβευτοῦ πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν, καθ' ἣν ἡ ἐν Βουλγαρίᾳ ἐκραγεῖσα καὶ ἐπικρατήσασα ἐπανάστασις, ἔχει εἰρηνικοὺς μόνον σκοπούς, δὲν εἶναι βεβαίως ἱκανὴ νὰ διασκεδάσῃ τὰς ἀνησυχίας τὰς ὁποίας προκαλοῦν εἰς τοὺς γείτονας τῆς Βουλγαρίας λαοὺς, τὰ ἐν αὐτῇ ἐκτυλισσόμενα τὴν στιγμὴν ταύτην γεγονότα.

Καὶ ἡ ἀνησυχία αὐτὴ, ὅπως ἐγράψαμεν καὶ χθὲς, εἶνε δεδικαιολογημένη πληρέστατα κυρίως ἕνεκα τῶν αἰτίων εἰς τὰ ὁποῖα ὀφείλεται ἡ ἐκραγεῖσα ἐπανάστασις, ὡς καὶ ἐκ τῶν προσώπων τὰ ὁποῖα συμμετέχουν καὶ ἡγοῦνται αὐτῆς.

Βεβαίως εἶναι ἰσχυρὸν καὶ τὸ ἐπιχείρημα, ὅτι ἡ Βουλγαρικὴ ἐπανάστασις προὐκλήθη λόγῳ τοῦ ἐκτοπισμοῦ ὅλων τῶν ὑφιισταμένων ἐν Βουλγαρίᾳ κομμάτων ὑπὸ τῆς παντοδυναμίας τοῦ ἀγροτικοῦ κόμματος τοῦ Σταμπολίνσκυ καὶ ὅτι ἔχει σκοπὸν νὰ ἀντιδράσῃ κυρίως κατὰ τῆς παντοδυναμίας αὐτῆς καὶ νὰ ἐπαναφέρῃ τὴν χώραν εἰς μίαν κοινοβουλευτικὴν τρόπον τινὰ ἰσορροπίαν.

Ὅσον ὅμως καὶ ἂν εἶναι ἰσχυρὸν, δὲν δύναται νὰ εἶναι καὶ ἀληθὲς καὶ κυρίως δὲν δύναται νὰ καλύψῃ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἀποκαλύπτουν τὰ πράγματα.

Καὶ τὰ πράγματα ἀκριβῶς εἶναι ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα διαψεύδουν τὴν στιγμὴν ταύτην κατὰ τὸν μᾶλλον κατηγορηματικὸν τρόπον τὴν χριστιανικὴν διαβεβαίωσιν τοῦ ἐν Ἀθήναις Βουλγάρου πρεσβευτοῦ.

Παρὰ τὴν δήλωσιν ταύτην, εἶναι γεγονὸς ἀναμφισβήτητον ὅτι ἡ Κυβέρνησις τοῦ κ. Σταμπολίνσκυ ἀνεῤῥάτη διότι ἐφαίνετο τοὐλάχιστον ὡς διακειμένη δυσμενῶς πρὸς τὰ ἐθνικιστικὰ σχέδια τῶν Βουλγαρομακεδόνων κυρίως καὶ διότι δὲν ἠκολούθει πολιτικὴν περισσότερον σύμφωνον πρὸς τὰ ἐθνικιστικὰ τῶν Βουλγάρων ἰδεῶδη, ἅτινα καὶ τὴν πλοῦτον ἀκόμη ταύτην ἀποτελοῦν σύμβολον πίστεως δι' ὁρισμένην μερίδα τοῦ Βουλγαρικοῦ λαοῦ καὶ κυρίως ὡρισμένων πολιτικῶν παραγόντων του.

Τοῦτο εἶναι τὸ ἀληθές, ὅπως εἶναι ἀληθὲς ἐπίσης, ὅτι τὴν στιγμὴν ταύτην τὴν Βουλγαρίαν κυβερνᾷ μία ἐπανάστασις ἐνσαρκοῦσα ἀκριβῶς τὰς τοιαύτας ἐθνικιστικὰς ἀπόψεις τοῦ Βουλγαρικοῦ λαοῦ καὶ αἱ ὁποῖαι δὲν εἶνε βεβαίως δυνατὸν νὰ ἐξυπηρετηθῶσιν εἰμὴ διὰ πολιτικῆς ἐκ διαμέτρου ἀντιθέτου πρὸς τὴν σώφρονα καὶ μελετημένην τοιαύτην τοῦ Σταμπολίνσκυ.

Ποῖα εἶναι τώρα ἡ πολιτικὴ αὕτη ἐν ταῖς λεπτομερείαις της δὲν εἶναι βεβαίως τί τὸ ἄγνωστον εἰς οὐδένα.

Ἤδη πολὺ πρὶν ἢ ἐπανάστασις τῆς Σόφιας ἐκραγῇ ἦτο παγκοίνως γνωστὸν ὅτι αἱ Βουλγαρομακεδονικαὶ ὀργανώσεις παρεσκευάζοντο πυρετωδῶς διὰ μίαν ἔντονον ἔν τε τε τῇ Σερβικῇ καὶ τῇ Ἑλληνικῇ Μακεδονίᾳ δρᾶσιν καὶ ὅτι διὰ τῆς δράσεώς των αὐτῆς, ἐρχομένης εἰς ἐνίσχυσιν ἐπιμόνου σχετικῆς προπαγάνδας, ἀπέβλεπον εἰς τὴν ἐκ νέου ἀνακίνησιν τοῦ προβλήματος τοῦ Μακεδονικοῦ καὶ τοῦ Βαλκανικοῦ ἐν γένει.

Εἰς τὸ σχεδιόν των τοῦτο οἱ Βούλγαροι νασιοναλισταὶ, ἐφ' ὅσον ἀνελάμβανον νὰ παράσχουν πράγματα τόσον εἰς τὴν Ἑλλάδα ὅσον καὶ εἰς τοὺς ἐν τῇ Βαλκανικῇ φίλους τῆς εὑρίσκον βοηθοὺς καὶ ἐντὸς μὲν τοῦ Βουλγαρικοῦ ἐδάφους, κυρίως ὅμως ἐκτὸς αὐτοῦ καὶ ὁπ μεταξὺ τῶν Κρατῶν ἐκείνων τὰ ὁποῖα θὰ ἀποβλέπουν μετ' εὐχαριστήσεως εἰς τὴν ἐκ νέου δημιουργίαν δυσχερειῶν διὰ τὴν Ἑλλάδα ἐν τῇ Βαλκανικῇ ὡς καὶ εἰς τὴν πιθανὴν προκλήθην ἀναῤῥήξεων γενικωτέρων προσεχομένων ἐξ αὐτῆς καὶ ἐρχομένην ἀντίδρασιν ἐμπρακτον ἐναντίον τοῦ εἰρηνευτικοῦ τῆς Λωζάνης ἔργου.

Ὑπὸ τὰς συνθήκας καὶ ὑπὸ τοὺς ὅρους τούτους ἐξερράγη ἡ ἐπανάστασις τῆς Σόφιας ἤτις καὶ ἀνατρέψασα τὸν Σταμπολίνσκυ ἐκυριάρχησε.

Καὶ εἰς τὴν ἐπανάστασιν αὐτὴν ἔσπευσε νὰ ἀποδώσῃ εὐθὺς ἅμα τῇ ἐκρήξει τῆς εἰρηνικοὺς σκοποὺς ὁ ἐν Ἀθήναις Βούλγαρος πρέσβυς, ἐπιδιώκων νὰ διασκεδάσῃ τὰς ἐν καίας Ἑλληνικὰς ἀνησυχίας ἐν τῇ γενέσει των.

Δυστυχῶς ὅμως διὰ τὸν Βούλγαρον διπλωμάτην ὑπάρχουν τὴν στιγμὴν ταύτην πλεῖστοι ὅσοι λόγοι πείθοντες περὶ τοῦ ἀντιθέτου ἀκριβῶς τῶν ἰσχυρισμῶν του καὶ παρουσιάζοντες τὸ διάβημά του, ἂν μὴ τι ἄλλο τοὐλάχιστον ὅμως ἀνειλικρινές.

Καὶ οἱ λόγοι αὐτοὶ ἀναγκάζουν τὴν Ἑλλάδα καὶ τοὺς ἐν τῇ Βαλκανικῇ φίλους της νὰ ἀποβλέπουν μετὰ πολλῆς δυσπιστίας καὶ προσοχῆς πρὸς τὰ ἐν Βουλγαρίᾳ τελούμενα, ἕτοιμα νὰ συλλάβωσιν ἐκ τῶν κεράτων τὸν ταῦρον μόλις οὗτος ἤθελε δείξῃ τὴν διάθεσιν νὰ ἐπανέλθῃ εἰς παλαιάς του πολυθορύβους ἕξεις τὰς ὁποίας ἀσφαλῶς δὲν ἀπέμαθε καὶ τὰς συνεπείας τῶν ὁποίων οὔτε λησμονοῦν, ἀλλ' οὔτε δύνανται νὰ λησμονήσουν οἱ λαοί οἱ ἐνδιαφερόμενοι ὁποσδήποτε τόσον διὰ τὴν εἰρήνην ὅσον καὶ διὰ τὴν στερεότητα τοῦ καθεστῶτος τῆς Βαλκανικῆς.

ΟΙ ΤΟΥΡΚΟΙ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΡΗΝΗΝ

Εἰς κύριον ἄρθρον ἡ ρωμαϊκὴ «Γρανμπούνα» γράφει μεταξὺ ἄλλων τὰ ἑξῆς:

Ἂς ἀναβλέψωμεν εἰς ἄλλην ἐποχὴν, ὅταν ὑπογραφῇ ἡ συνθήκη τῆς εἰρήνης—ἂν ὑπογραφῇ—τὴν ἐν συνόλῳ ἐξέταστιν τῆς νέας καταστάσεως ἐν τῇ Ἔγγυς Ἀνατολῇ, καὶ ἂς ἀναφέρωμεν μόνον σήμερον ὅτι τὸ ἄμεσον ἀποτέλεσμα τῆς Συνδιασκέψεως τῆς Λωζάνης ἀπὸ πρακτικῆς ἀπόψεως, τὸ ὁποῖον βραδεῖς καὶ μετὰ πολλῶν κόπων καὶ μόχθων ἐπεβλήθη εἰς τὸ πνεῦμα ὅλων τῶν ἀντιπροσώπων, οὗτινες διεπραγματεύθησαν μετὰ τῆς Τουρκίας, εἶναι τὸ ἑξῆς· ὅτι μέχρι τῆς στιγμῆς, καθ' ἣν τὸ νέον τουρκικὸν κράτος θὰ ἐπιτύχῃ εἰς τὰς προσπαθείας του πρὸς ἀναδιοργάνωσιν καὶ ἀναγέννησιν ἀπὸ τοῦ ἀεσηπότος πολιτικοῦ καὶ κοινωνικοῦ ὀργανισμοῦ τῆς συνλτανικῆς ἐποχῆς—καὶ ἀπαιτοῦνται πολλὰ ἔτη—ἐπιβάλλεται ἡ ἀνάγκη, ὅπως μεταβάλῃ ριζικῶς ἡ Τουρκία σκέψεις καὶ κρίσεις, τὰς ὁποίας εἶχεν ἄλλοτε.

Ὅταν τὸ ἐθνικὸν πείραμα παρουσιάσῃ ἀναμφιβήβητα σημεῖα ἐπιτυχίας, τότε μόνον θὰ καταστῇ δυνατὸν νὰ θεωρηθῇ ἡ Τουρκία θεραπευθεῖσα.

Ὁπωσδήποτε, ἡ συνθήκη, ἡ ὑπογραφὴ θ' ἀποδέχεται τὸ πείραμα καὶ θ' ἀναγορίσῃ τὴν στρατιωτικὴν νίκην καὶ τὸ ἐθνικιστικὸν κίνημα, γεγονὸς, τῶν ὁποίων τὴν σπουδαιότητα οὐδεὶς διαμφισβητεῖ. Ἀλλ' οἱ Τοῦρκοι δὲν κατανοοῦν ἀκῦρ ἔτι τὴν πραγματικότητα βεβαιοῦντες ὅτι ἡ ἑλληνικὴ καταστροφὴ ὑπῆρξεν ἡ τελευταία στρατιωτικὴ πρᾶξις τῆς μεγάλης εὐρωπαϊκῆς τραγῳδίας. Ἀλλ' ἐξ ἄλλου πῶς δυνάμεθα ν' ἀρνηθῶμεν ὅτι ἡ Ἑλλὰς ὑπῆρξεν ἡ ἐντυολοδόχος καὶ τὸ ὄργανον τῆς Ἀγγλίας καὶ ἐπομένως ἐν μέρει ὅλης τῆς Συνενοήσεως; Πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ τὴν ἐγκαταλείψωμεν εἰς τὴν ἠτιάν της καὶ εἰς τὴν ἀπομόνωσιν;

Ἡ ὑπερηφάνεια καὶ ἡ ματαιοδοξία τῶν νέων πολιτικῶν ἀνδρῶν, τῶν ἠθυόντων τὰς τύχας τῆς Τουρκίας, δὲν ἔχουν ὅρια, ἀλλ' εἶνε ἐπίσης μεγάλαι ἡ θέλησις, ἡ δραστηριότης καὶ ἡ τόλμη αὐτῶν. Πιθανὸν καὶ ἐντεῦθα περὶ τῆς ἀληθοῦς καὶ πραγματικῆς ἀναγεννήσεως καὶ οὐχὶ περὶ φιλοδοξῶν καὶ ἰδεῶν πεπλανημένων. Ἂν κρίνωμεν ἐκ τῶν συμβαινόντων ἐν τῇ νέᾳ Τουρκίᾳ καθ' ἣν στιγμὴν διεξάγονται αἱ διαπραγματεύσεις τῆς εἰρήνης, ἀνόμεν ἀληθῶς πᾶσαν ἐμπιστοσύνην καὶ τὴν ἐλαχίστην ἐλπίδα.

Αἱ ἐπίσημοι ἐκ Τουρκίας εἰδήσεις τῶν τελευταίων τούτων ἡμερῶν ἐμβάλλουν τὴν ὑπόνοιαν ὅτι εἰς πᾶσαν παραχώρησιν τῶν Συμμάχων πρὸς τοὺς Τούρκους παρέχεται ἡ ἀπόῤῥεξις τῆς τουρκικῆς ἀνικανότητος ὅπως τηρηθῶσιν οἱ κανόνες τῆς μετριοπαθείας, τῆς σοβαρότητος, τῆς μεταμελείας ὅσον ἀφορᾷ κυρίως τὰ σημεῖα ἐκεῖνα τῆς προόδου καὶ τοῦ πολιτισμοῦ, διὰ τὰ ὁποῖα οἱ Τοῦρκοι ἀντιπρόσωποι ἐκφαίνοῦν ὅτι ὁ τουρκικὸς λαὸς εἶνε ἤδη ὡρίμος καὶ ἱκανός.

Ἀνομαλίαι κατὰ τὸ ἔδος καὶ ἐγκλήματικαὶ πράξεις διαπράττονται εἰς μέγα μέρος τοῦ τουρκικοῦ Κράτους.

Οἱ ἄλλοι φιλόμισοι καὶ ἥρεμοι ἄνδρες τῆς τουρκικῆς ἀντιπροσωπείας δὲν ἀποκρύπτουν τὰς ἀνησυχίας των καὶ ἀπ' ὀλίγον τὸ εἰδήσεις μετὰ λύπης, ἥτις δὲν ἀπορρίπτει τὴν ἀγωνιῶδη ἀμφιβολίαν ἐπὶ τοῦ προβλήματος τῆς ζωῆς ἢ τοῦ θανάτου τοῦ νέου τουρκικοῦ Κράτους.

Καὶ ὅμως ὅλος ὁ τουρκικὸς τύπος μετέχεται γλώσσαν ὑβριστικήν. Ἡ «Τεβχης Ἐφκιάρ» τῆς 9 Μαΐου δημοσιεύει ἀνταπόκρισιν ἐκ Λωζάνης, καταλήγουσαν ὡς ἑξῆς:

«Ἡμεῖς οὐδὲν ὀφείλομεν ν' ἀναμένωμεν ἀπὸ τὴν Εὐρώπην οὔτε ἀπὸ τὴν Ἀμερικήν. Εἰς τὰς σχέσεις μας μετὰ τῆς Δύσεως ἡ μόνη ἀτοψὶς μας πρέπει νὰ εἶναι ἡ βία. Ἂς ἀνθυμηθῶμεν τοὺς λόγους τοῦ Προφήτου μας: Ὅλοι οἱ ἄτιστοι δὲν ἀποτελοῦν παρὰ ἓν μόνον ἔθνος».

Ο ΓΑΛΛΙΚΟΣ ΤΥΠΟΣ

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΘΥΣΙΑ

Ἡ «Ἐφημερὶς τῶν Συζητήσεων» δημοσιεύει ἐξόχως ἐνδιαφέρον ἄρθρον τοῦ κ. Αὐγουστίου Ρωβαν, ἐξ οὗ μεταφέρομεν τὰ ἑξῆς κυριώτερα σημεῖα του:

Μετὰ τὴν συνεδρίασιν τοῦ Σαββάτου, θὰ ἦτο δίκαιον καὶ φρόνιμον ἐν ταυτῷ νὰ εὐχαριστήσωμεν τοὺς Ἕλληνας διότι συγκατετέθημεν εἰς ἑδαφικὴν θυσίαν τοσοῦτο μᾶλλον ὀδυνηρὰν καθ' ὅσον προὐκάλεσεν εὐθὺς τὴν ἐξόμενην διαμαρτυρίας καὶ ἐπιφυλάξεις ἐκ μέρους τῶν Γιουγκοσλάβων καὶ τῶν Βουλγάρων, οἵτινες μὲ ἀνήσυχον ὄμμα βλέπουν τοὺς Τούρκους ἐμφανιζομένους ἐκ νέου ἐπὶ τῆς δεξιᾶς ὄχθης τοῦ Νέστου. Ἐκάμαμεν τὸ ἀντίθετον. Ἐξηντλήθημεν εἰς δαπάνας διὰ τὴν μετριοπάθειαν τῶν Τούρκων. Ὁ «Χρόνος» ἐξεδήλωσε τὴν λύπην του, διότι ἡ Τουρκία δὲν ἐκέρδισε περισσότερα. Ὁ ἡμερολογὲς νὰ ἐπιτύχῃ περισσότερα, λέγει ἡ συνιδέρφς. Πιρὰ τὰς ἀντιρρήσεις μερικῶν μαίστα, νομίζομεν, ὅτι θὰ ἐνηργοῦμεν φρονίμως ἂν τοῦ, ἐδίδομεν περισσότερα.

Ὁ «Χρόνος» κατέχεται ὑπὸ τῆς ἑξῆς ἰδέας: Νὰ προστατευθοῦν ἡ Κωνσταντινούπολις καὶ τὰ Στενὰ, καθιστάμενα καὶ πάλιν τουρκικά, ἐναντίον τῶν χριστιανικῶν κρατῶν. Ἂς προστεθῇ ὅτι ὁ «Χρόνος» θεωρεῖ ἀπαραίτητον ὅπως ἱκανοποιηθοῦν αἱ μπολσεβικιακαὶ ἀξιώσεις. Βλέπει τὴν σωτηρίαν τῆς Ἀνατολικῆς εἰρήνης καὶ τὴν περιφρούρησιν τῆς διεθνοῦς ναυσιπλοΐας ἐκ τοῦ συνδυασμοῦ ἐκείνων, ὅστις θὰ παρέδιδε τὰς πόλεις τοῦ Εὐξείνου καὶ τοῦ Αἰγαίου εἰς τοὺς Μπολσεβίκους καὶ τοὺς Τούρκους. Κατηγορεῖ ὅσους ἔχουν διάφορον γνώμην, ὅτι προπαρασκευάζουν νέας βαλκανικὰς συρράξεις. Ἂς μᾶς ἐπιτρέψῃ νὰ τῷ ἀντήσωμεν ὅτι, ἂν αἱ συρράξεις αὗται ἐκφυγοῦσι, θὰ ὀφείλωνται εἰς τὴν πολιτικὴν τὴν ὁποίαν αὐτὸς συνέστησε καὶ ἣς ἐνεγκίφιζε τὴν ἐκ νέου ἐγκατάστασιν τῶν Τούρκων εἰς τὴν Θράκην.

Ὁ «Χρόνος» φαντάζεται ὑπὲρ τῆς βαλκανικῆς εἰρήνης συμβουλεύων εἰς τοὺς Τούρκους νὰ εἰσέλθουν ὄχι μόνον εἰς τὴν Ἀνατολικὴν, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν Δυτικὴν Θράκην καὶ νὰ προσκαθήσουν ν' ἀποσπάσουν παρὰ τῆς Ἑλλάδος ὅ,τι ὀφείλουν καὶ καταβάλουν εἰς τοὺς Συμμάχους. Αἱ ἀνιρρήσεις τῶν Γιουγκοσλάβων καὶ τῶν Βουλγάρων ἀποδεικνύουν ὅτι τὰ Βαλκανικὰ κράτη δὲν θὰ παραδεχθοῦν νὰ καταπατηθοῦν καὶ πάλιν ὑπὸ τοῦ παλαιοῦ ἐχθροῦ των. Θὰ ἦτο καθήκον μας νὰ τὰ καθησυχάσωμεν καὶ νὰ ἐξασφαλίσωμεν τὴν εἰρήνην τῆς Εὐρώπης, ἀταγορεύοντες τὴν ἐπιστροφὴν τῶν Τούρκων εἰς περισσοτέρας ποῦ δὲν τοῖς ἀνήκουν.

Ὁ «Χρόνος» ἐρωτᾷ ἂν θέλωμεν, ναὶ ἢ ὄχι, ὅπως τὰ Στενὰ ἀνήκουν εἰς τὴν Τουρκίαν. Πρὸ πολλοῦ, ἡμεῖς τοὐλάχιστον, ἐδώσαμεν ἀπάντησιν. Καὶ εἴπομεν: Ὄχι! Τὸ 1918, 1919 καὶ 1920 ὅλοι οἱ Σύμμαχοι ἐπίσης εἶπον ὄχι. Μέχρι τοῦ τέλους τοῦ 1921 ὁ κ. Πουανκαρὲ ἐφαίνετο σημερίζόμενος τὴν γνώμην ταύτην. Τὸ ἔγραψεν εἰς τὴν «Ἐπιθεώρησιν τῶν Δύο Κόσμων», ἂν ὄχι καὶ εἰς αὐτὸν τὸν «Χρόνον». Μήπως τὸν μετέπεισεν ὁ κ. Μπουγιὼν;

Ο ΤΟΥΡΚΙΚΟΣ ΤΥΠΟΣ

Ἡ «Ἀκσάμ» εἰς κύριον ἄρθρον ὑπὸ τὸν τίτλον «Ὀλίγην ὑφοδότητα» γράφει:

Ὁ Ἰσμὲτ πασᾶς τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα ἔνεγκεν εἰς τοὺς Συμμάχους: «Πολὺ διήρκεσε, ἐπισπεύσατε ὀλίγον, ἀποφασίσατε πλέον!» Πασήλθε μία ἑβδομὰς ἀκρατος. Καὶ οἱ Σύμμαχοι λέγουν: «Ἂς τελειώσωμεν πλέον, διήρκεσε πολύ!..»

Τὸ παράδοξον τοῦτο εἶναι ἐν ἀπὸ τὰ γελοῖα ἐκεῖνα γεγονότα, τὰ ὁποῖα συναντῶντα ἀπανταχοῦ εἰς τὰ διεθνῆ συνέδρια.

Εἰς τὰ θυλάκια ἑκάστου ἐκ τῶν Συμμάχων ἀντιπροσώπων, οἱ ὁποῖοι ἀπέφασισαν τελευταῖος νὰ ἐπισπεύσουν τὰς ἐργασίας τῆς Συνδιασκέψεως, ὑπάρχει κρυμμένον καὶ ἀπὸ ἓν ἔγγραφον ἐπιφορτίζον τὴν συνδιάσκεψιν.

Ὁ στρατηγὸς Πελλὲ δὲν θέλει μὲ κανένα τρόπον νὰ ἀνακινήσῃ τὸ ζήτημα τῶν τοκομεριδίων. Ὁ Ἰσμὲτ πασᾶ; ζητεῖ ἀπάντησιν. Λέγουν: «Ἀναμένομεν ὁδηγίας ἀπὸ τὴν κυβέρνησιν!» Τὴν ἐπομένην ἡμέραν πάλιν ζητεῖ ἀπάντησιν. Ἀπαντοῦν: «Ὁ ταχυδρομικὸς φάκελλος ἐντὸς τοῦ ὁποίου εὑρίσκεται ἡ ἀπάντησις ἐρχόθη καθ' ὁδὸν!..»

Εἰς τὸ θυλάκιον τοῦ κὸ Χόρας Ρυθμπολὲ εὑρίσκεται τὸ ζήτημα τῆς ἐκκενώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Ὁ Ἰσμὲτ πασᾶς λέγει: Ἂς συζητήσωμεν τὸ ζήτημα αὐτό!» Παρεμβάλλουν ἄλλας συζητήσεις.

Ὁ κ. Μοντάνια ἀνεκίνησε τὸ ζήτημα τῶν πρυνομίων, ἐνῷ τὰ οἰκονομικὰ ζητήματα εἶχον χωρισθῇ ἀπὸ τὴν ἐπουνθήκην. Αἱ ἐπιμελεῖαι διατελοῦν εἰς διαπραγματεύσεις ἐν Ἀγκύρᾳ.

Ὁ Ἰσμὲτ πασᾶς ἐσταύρωσε τὰς χεῖράς του καὶ ἀναμένει τὴν τελευταίαν λέξιν τῶν Συμμάχων. Οἱ Σύμμαχοι, συζητοῦντες κρυφίως ἀναμεταξύ των, τὰ τελευταῖα ζητήματα τὰ ὁποῖα θὰ τερματίσουν τὴν συνδιάσκεψιν καὶ φοβούμενοι νὰ τὰ ἀποκαλύψουν λέγουν εἰς τὸν Ἰσμὲτ πασᾶν: «Ἔμπρὸς νὰ τὰ τελειώσωμεν!»

Μᾶς φαίνεται ὅτι εἰς τὸ περιβάλλον τῆς συνδιασκέψεως ἐσχηματίσθη ἰδέα πολὺ ἀσφαλμένη δι' ἡμᾶς.

Μόλις ἔλθουν εἰς τὰ στενὰ σφίγγουν τὸν λαιμόν μας, μᾶς φέρουν εἰς τὴν βίαν καὶ ἐπιτυγχάνουν σχεδὸν ὅλα ὅσα θέλουν, ὑπὸ τύπον θυσίας ἐκ μέρους μας. Συνείδησαν ἐς τὸν τύπον αὐτόν, Θεωροῦν καταλήλαια τὴν ἐτιμονήν μας καὶ πιστεύουν ὅτι θὰ μᾶς κάμουν, παρελκύοντες ἐπί τινα ἀκόμη χρόνον τὸ ζήτημα, νὰ συγκατατεθῶμεν ἐπὶ τέλους εἰς ὅ,τιμς ἐλαφρότερους.

Ἀλλ' ἡ κατάστασις ἤλλαξε τελείως μετὰ τὴν συνεννόησίν μας μὲ τὴν Ἑλλάδα. Μᾶς εἶναι ἀδύνατον ν' ἀναμένωμεν ἐπὶ ἡμέρας τὸ ζήτημα τῶν τοκομεριδίων καὶ νὰ πληρώσωμεν εἰς χρυσὸν τοὺς τόκους. Ἡ εἰρήνη ἐξαρτᾶται μόνον ἐκ τοῦ ζητήματος τούτου. Ἂν αἱ ἀνιβολαὶ καὶ οἱ δυσχέρειαι αὐταὶ ἀς δημιουργοῦν οἱ Σύμμαχοι, ἐξακολουθήσουν ἀκόμη, ἐν μόνον πρᾶγμα θὰ ὑπολείπεται εἰς τὴν ἀντιπροσωπείαν μας:

Ἡ Ἑλλὰς εἶναι ἑτοίμη διὰ νὰ ἀπολύσῃ τὸν στρατόν της. Ἂν ὁ Ἰσμὲτ πασᾶς ὑπογράψῃ πρωταρχικὴν εἰρήνην μετὰ τοῦ Βενιζέλου, ἂν ἡ Ἑλλὰς ἀρχίσῃ ν' ἀπολύῃ τὸν στρατόν της, θὰ ἀρθῇ ἡ ὑπὸ ἡ δύνῃς, ἡ ὁποία εἶ αι τὸ μόνον ἐρεισμα τῶν Συμμάχων ἐν Ἀνατολῇ καὶ θὰ ἐκλείψῃ καὶ ὁ κίνδυνος πολέμου.

Ὁ Ἰσμὲτ πασᾶ, πρέπει νὰ δηλώσῃ ὅτι δὲν δύναται νὰ ἀναμένῃ ἐπὶ πολὺ, ν' ἀπαιτήσῃ τὴν ἐντὸς ἡμερῶν τινῶν λύσιν πάντων τῶν ἐκκρεμῶν ζητημάτων, νὰ κατιθορίσῃ, ὡς ἔπραξε προηγουμένως ὁ λόρδος Κόρζων, τὴν ἡμέραν τῆς ἀναχωρήσεως τῆς ἁμαξοστοιχίας. Τότε οἱ Σύμμαχοι, ἂν τοῦ, συμφέρῃ, θὰ ἐξηγοῦν, ταχεῖαν τινὰ λύσιν, ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει, ὁ Ἰσμὲτ πασᾶς πρέπει ν' ἀναχωρήσῃ ἐκ Λωζάνης.

Οἱ Σύμμαχοι καὶ αὐτοὶ οἱ Ἕλληνες ἀντιπρόσωποι, δοκιμάσαντες τὴν ἔντονον ταύτην μέθοδον, ἐπέτυχον. Ἂς τὴν ἐδοκιμάσωμεν καὶ μεῖς φοῤῥῆ ἡμεῖς. Μᾶς φαίνεται, ὅτι οἱ Σύμμαχοι ζῶν παρεκκύσουν τὰ ζητήματα διὰ νὰ ἀποσπάσουν ὅσον τὸ δυνατὸν περισσότερα πράγματα ἀπὸ ἡμᾶς.

ΤΟ ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΝ ΖΗΤΗΜΑ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 7.— Ἡ Γερμανικὴ διακοίνωσις, περιέχουσα τὰς νέας προσφορὰς διὰ τὸ ζήτημα τῶν ἐπανορθώσεων εἶνε ἐτοίμη, θὰ ἐπιδοθῇ δὲ εἰς τὰς Συμμαχικὰς Δυνάμεις τὴν Τετάρτην. Τὸ νέον τοῦτο διάβημα τῆς γερμανικῆς Κυβερνήσεως ὑποσηρίζεται καὶ ὑπὸ τῆς κλειψῆφίας τοῦ Ραϊσταγ. Ἐκτὸς ἄτινων κατ' ἀρχὴν ἀντιθέτων γνωμῶν τοῦ ἐθνικιστικοῦ κόμματος, τὸ διάβημα τυγχάνει τῆς ἐγκρίσεως τῶν διαφόρων ἀρχηγῶν κομμάτων τοὺς ὁποίους συνεβουλεύθη ἡ Κυβέρνησις. Παρατηρήσεις τινὲς τοῦ ἐξαιλιστικοῦ κόμματος ἐνεγκτέον σημείων τινῶν τῆς νέας διακοινώσεως; καὶ ἰδίᾳ κατὰ τοῦ γεγονότος ὅτι ἡ νέα προσφορὰ δὲν περιλαμβάνει ποσὸν καλῶ; καθορισμένον, δὲν ἐλήφθησαν ὑπ' ὄψιν. Ἡ νέα διακοίνωσις σύγκειται ἐξ ὑπομνήματος καὶ ἐκ τῆς κυρίως διακοινώσεως.

Ἡ κυρία διακοίνωσις ὑποδιαιρεῖται εἰς δύο ἄλλα μέρη τοῦ ὁποίου τὸ ἕνα ἀναφέρεται εἰς τὴν ἰκανότητα τῆς Γερμανίας πρὸς πληρωμὴν καὶ τὸ ν σχηματισμὸν διεθνοῦς ἐπιτροπῆς ἐρεύνης πρὸς καθορισμὸν τῆς ἰκανότητος ταύτης.

Τὸ δεύτερον μέρος ἀσχολεῖται μὲ τὰς ἐγγυήσεις, αἱ ὁποῖαι θὰ ἐκτεθοῦν λεπτομερῶς καθὼς καὶ μὲ τὸν δικανονισμὸν τοῦ ζητήματος τῶν χρεωλύτρων.

Τὸ ὑπόμνημα ἐκθέτει τὴν ἄποψιν τῆς γερμανικῆς κυβερνήσεως ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς ἰκανότητος. Εἰς τὸ ὑπόμνημα τοῦτο ἡ κυβέρνησις δηλοῖ ἐκτὸς; τούτου ὅτι εἶναι πεπεισμένη περὶ τῆς ἀνάγκης πολιτικῆς ἐκτελεστικῆς.

Ἂν καὶ ἡ κυβέρνησις ἐξεδήλωσεν ἐπαγγελμένως τὴν ἐπιθυμίαν της, ὅπως σύδεμία λεπτομέρεια τῆς νέας διακοινώσεως; δημοσιευθῇ πρὸ τῆς ἐπισήμου αὐτῆς ἀνακοινώσεως, ἐν τούτοις ὅμως, ἡ ὑπουργικὴ ἐπφημερὶς «Μπόερσεν Κοῦριερ» δημοσιεύει περίληψιν ἀρκετῶν λεπτομερειῶν τῶν νέων προτάσεων. Ἂν λάβῃ τις ὑπὸ ὄψιν τὴν μυστικότητα τὴν ὁποίαν τηρεῖ ἡ κυβέρνησις, δύναται νὰ θέσῃ ἐν ἀμφιβόλῳ τὴν αὐθεντικότητα τῆς περιλήψεως ταύτης.

Ἡ «Μπόερσεν Κοῦριερ» γράφει ὅτι ἡ κυβέρνησις ἐν τῇ νέᾳ διακοινώσει θέλει δηλοῖ ὅτι διὰ τὴν διαφόρον μέτρων ἐν οἰκονομίας καὶ περιορισμοῦ, τὰ ὁποῖα ἐπιβάλλει εἰς τὸν γερμανικὸν λαὸν ἀποδεικνύει ἐκ τῆς θέλησίν του νὰ πληρώσῃ τὸ χρέος της.

Ἡ ἐκτελεστικὴ ὄψις πολιτικῆς θὰ εἶνε πραγματικὴ; ἀποτελεσματικωτέρα, ἐὰν ἡ πολιτικὴ ἀνεξαρτησίας τῆς Γερμανίας λάβῃ τὰς δεούσας ἐγγυήσεις καὶ ἐὰν ἡ Γερμανία ἀνελάμβανεν ἄκρας ἐλευθερίας εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἐμπόριον.

Ἡ διακοίνωσις ἰσχύει κατόπιν προσωτάσιον μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου 1 927. Ἐν τῷ μεταξὺ ἡ Γερμανία θὰ πληρώσῃ διὰ

ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

ΑΝΑΧΩΡΕΙ

αὔριον εἰς Ἀθήνας κληθεὶς ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως ὁ τέως Νομάρχης κ. Εὐρυπαίος.

Τὸν πεφωτισμένον τοῦτον καὶ ἀκέραιον λειτουργὸν τοῦ Κράτους συνεδέυσουν ἡ ἐκτίμησις, ὁ σεβασμὸς καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Λεσβιακοῦ λαοῦ, χαρπὸς τῆς παρ' ἡμῖν ὀλιγομήνου δράσεώς του.

Θὰ ἠγόμεθα ὅπως μεταπεσῇ ὁ κ. Εὐρυπαῖος καὶ μὴ ἐμμείνῃ εἰς τὴν παραίτησίν του. Διότι θὰ εἶνε ἀληθὴς ἀπώλεια διὰ τὴν τόσον ἀναμίκην Διοικητικὴν ὑπηρεσίαν ἡ ἐπιμονή του εἰς τὴν παραίτησιν.

**Ἡ φωτεινή του ἄλλως τε φιλοπαρία εἴμεθα βέβαιοι ὅτι θὰ τὸν

Ο ΑΠΕΡΧΟΜΕΝΟΣ
ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΛΑΟΝ & ΤΑΣ ΑΡΧΑΣ

Ο μετατεθείς Νομάρχης Λέσβου κ. Πέτρος Εὐριπιαίος μᾶς παρεκάλεσε νὰ δημοσιεύσωμεν τὸ κατωτέρω ἀποχαιρετιστήριόν του διάγγελμα πρὸς τὸν Λαὸν τῆς Λέσβου καὶ τοὺς πρόσφυγας.'.

'Εν Μυτιλήνῃ τῇ 12 Ἰουνίου 1923

Πρὸς τὸν λαὸν τῆς Λέσβου καὶ τοὺς Πρόσφυγας

'Αναχωρῶν προσεχῶς, ἐκ Μυτιλήνης καὶ μὴ δυνάμενος νὰ εὐχαριστήσω ἕνα ἕκαστον ἀπὸ σᾶς, ν.μίζω πῶς εἶνε ὑποχρέωσίς μου νὰ σᾶς εὐχαριστ ἡ ω δημοσίᾳ διὰ τὴν θερμὴν ἐκδήλωσι τῶν πρὸς ἐμὲ αἰσθημάτων σας.

Οὐδέποτε θὰ λησμονήσω τὸν θαυμάσιον λαὸν τῆς Λέσβου, ὑπὲρ τοῦ ὁποίου, νομίζω—ὅπως ἐνεσ.ήθην καὶ εἰς τὴν προκήρυξίν μ.ου, ὅταν τὸ πρῶτον ἀνέλαβον ὑπηρεσίαν ἐπιτεύθα—ὅτι κατέβαλα ἀκεραίας τὰς δυνάμεις μου πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν συμφερόντων του.

'Η ἐκτίμησίς μου πρὸς αὐτὸν θὰ παραμένῃ ἀνεξάλειπτος, διότι τὰ χαρίσματα τοῦ λαοῦ τῆς Λέσβου δὲν ἀπαντῶνται εὐκόλως εἰς ἄλλας κοινωνίας.

'Εὰν δὲν ἠδυνήθην νὰ φέρω εἰς πέρας ἐξ ὁλοκλήρου τὸ ἔργον μου, αὐτὸ δὲν πρέπει νὰ ἀποδοθῇ εἰς ἐμέ, ἀλλὰ εἰς τὰς δυσχερεῖς περιστάσεις, τὰς ὁποίας διέρχεται τὸ Κράτος καὶ ἀντιμετωπίζει ἡ 'Επανάστασις.

Πρὸς σᾶς δὲ τοὺς πρόσφυγας, εἰς τοὺς ὁποίους, νομίζω ὅτι προσέφερα ἐν τῷ μέτρῳ τῶν ἀσθενῶν μου δυνάμεων, πᾶσαν ὑπηρεσίαν ἡ ὁποία ἠδύνατο νὰ ἀνακουφίσῃ τὸν πόνον σας—διότι καὶ ἐγὼ τὸν αἰσθάνομαι βαθειά—δὲν ἔχω παρὰ νὰ ἐκφράσω ὅλας μου τὰς συμπαθείας καὶ τὰς θερμὰς εὐχαριστίας μου διὰ τὴν ἐκδήλωσιν τῶν θερμῶν πρὸς ἐμὲ αἰσθημάτων σας.

Σᾶς ἐπόνεσα ἐπαναλαμβάνω καὶ σᾶς πονῶ διότι καὶ ἐγὼ εἶμαι σχέδὸν πρόσφυξ.

Οὐδέποτε θὰ σᾶς λησμονήσω ὅπου καὶ ἂν εὑρίσκομαι καὶ οὐδέποτε θέλω παύσει καταβάλλων πᾶσαν προσπάθειαν διὰ νὰ γλυκάνω τὸν πόνον σας.

'Ας εὐχηθῶμεν ὅλοι μας ὅπως ταχέως, μὰ πολὺ ταχέως, συναντηθοῦμε καὶ πάλιν εἰς τὴν ὡραίαν μας Μικρασιάν τὴν 'Ελλάδα.

Καὶ τώρα ἂς ἀναπολήσωμεν ὅλοι μαζὺ οἱ 'Ἕλληνες τὴν 'Επανάστασιν, ἀπὸ τὴν ὁποίαν σήμερον ὑφίσταται 'Ελληνικὸν Κράτος σεβαστὸν καὶ ὑπολογίσιμον καὶ ἂς ἐκφράσωμεν νοημόνως πρὸς αὐτὴν τὴν εὐγνωμοσύνην μας, διότι βεβαίως αὐτῆς δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν ὅτι ἡ 'Ελλὰς κατέστη καὶ πάλιν διεθνὴς παράγων.

Καὶ μὲ τὴν πίστιν αὐτὴν καὶ τὴν πεποίθησιν ἀναφωνῶ νὰ ζήσῃ ἡ 'Επανάστασις. Νὰ ζήσῃ ὁ Λεσβιακὸς Λαός. Νὰ ζήσουν οἱ πρόσφυγες.

Πέτρος Ν. Εὐριπαῖος
Νομάρχης

* * *

'Επίσης ὁ κ. Νομάρχης ἀπηύθυνε πρὸς τὰς ἀρχὰς τοῦ Νομοῦ τὴν κατωτέρω ἐγκύκλιον.'

'Εν Μυτιλήνῃ τῇ 12 Ἰουνίου 1923

Πρὸς ἁπάσας τὰς Ἀρχὰς τοῦ Νομοῦ Λέσβου

'Αριθ. Πρωτ. 7761.

'Ἀπομακρυνόμενος ἀπὸ τὴν ὑπηρεσίαν τῶν καθηκόντων τοῦ Νομάρχου Λέσβου, αἰσθάνομαι τὴν ὑποχρέωσιν νὰ σᾶς ἀπευθύνω ἐγκάρδιον χαιρετισμὸν καὶ νὰ σᾶς εὐχαριστήσω διὰ τὴν πολύτιμον συνεργασίαν σας καὶ τὴν προθυμίαν τὴν ὁποίαν ἐπιδεικνύετε ὅλοι σας πρὸς ἐκπλήρωσιν τοῦ ἔργου τῆς 'Επαναστάσεως.

Κατέχομαι πράγματι ἀπὸ συγκίνησιν τὴν στιγμὴν αὐτὴν, διότι βλέπω ὅτι οἱ ὑπάλληλοι τοῦ Κράτους ἱστάμενοι ὑπεράνω τῶν κομματικῶν διαμαχῶν, ἐκπληροῦν συνειδητὰ καὶ εὐδρόκως τὸ καθήκόν των, ἐκεῖ ὅπου εἴαχεν ἡ Πολιτεία ἑκαστον ἐξ αὐτῶν.

Εἶναι δὲ τοῦτο σημεῖον ἐπαρήγορον διὰ τὸ μέλλον τῆς ὡραίας Πατρίδος μας, ὅταν οἱ ὑπάλληλοι τοῦ Κράτους, μνήμονες γενόμενοι τῶν ὑποχρεώσεών των, ἀποβλέπουν εἰς τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν δικαίων συμφερόντων τοῦ Δημοσίου καὶ ἱκανοποιοῦν μόνον τὸς νομίμους ἀξιώσεις καὶ τῶν ὁμάδων καὶ τῶν ἀτόμων.

Βεβαίως δὲν ἔχετε ἀνάγκην συμβουλῶν καὶ μαθημάτων ἀπὸ ἐμὲ, διότι ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἐξετίμησα ἀπὸ τὴν συνεργασίαν ὅλων σας εἶναι ἡ προθυμία καὶ ἡ χρηστότης, αἱ ὁποῖαι διέπουν τὸς ἐνεργείας σας.

Θὰ ἐνθυμεῖσθε ὅλοι σας, ὅτι, ὅταν τὸ πρῶτον ἀνέλαβον καθήκοντα Νομάρχου Λέσβου σᾶς εἶχον ἀπευθύνει ἐγκύκλιον καὶ σᾶς ἐζήτουν μὲ δύο λόγια ἐργασίαν πρόθυμον καὶ εἰλικρινῆ.

Τώρα ἀποχωρῶν τῆς ὑπηρεσίας τοῦ Νομάρχου Λέσβου ἀποκομίζω τὴν ἐντύπωσιν ὅτι, ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἐζήτησα ἐπραγματοποιήθη ἐξ ὁλοκλήρου.

Χωρεῖτε μετὰ θάρρους, Κύριοι, εἰς τὴν δικαίαν ἐκπλήρωσιν τοῦ καθήκοντός σας καὶ νὰ εἶσθε βέβαιοι ὅτι ἡ 'Επανάστασις ἡ ὁποία τοιαύτην στοργὴν πρὸς τοὺς ὑπαλλήλους ἐπέδειξε, δὲν θὰ λησμονήσῃ καὶ αὐτὴν τὴν ὑπηρεσίαν σας.

Οὐδέποτε θὰ σᾶς λησμονήσω καὶ ἀπερχόμενος τῆς Μυτιλήνης, θὰ διατηρῶ ζωηρὰν νὴν ἀνάμνησιν τῆς ἀδόλου καὶ χρηστῆς συνεργασίας σας.

Καὶ ὑπὸ τοιούτους οἰωνοὺς ἀναφωνῶ μαζύ σας «Ζήτω ἡ 'Επανάστασις».

'Ο Νομάρχης Λέσβου
Π. Ν. Εὐριπαῖος

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΘΑΛΛΗΣ
ΙΑΤΡΟΣ
ΠΑΙΔΙΑΤΡΟΣ—ΠΑΘΟΛΟΓΟΣ
Δέχεται ἀσθενεῖς εἰς τὸ Φαρμακεῖον
4—5 ΦΡΥΣΣΑ

'Επίσης τὸ κατωτέρω ἔγγραφον εἰς ἀπάντησιν τῆς ἐπιστολῆς τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου τὴν ὁποίαν ἐδημοσιεύσαμεν χθές.

'Εν Μυτιλήνῃ τῇ 11 Ἰουνίου 1923

'Αρ. Πρ. 7762.

Πρὸς τὸν κ. Δήμαρχον Μυτιλήνης
καὶ δι' αὐτοῦ
Πρὸς τὸ Δημ. Συμβούλιον

Ἐ ν τ α ῦ θ α

Συνεκινήθην βαθέως ἀπὸ τὴν λῆψιν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2297|8—6—23 ἐγγράφου σας, διὰ τοῦ ὁποίου μοῦ ἐκφράζετε τὴν συμπάθειάν σας, διὰ τὴν ἀπομάκρυνσίν μου ἐκ Λέσβου.

Δὲν εὑρίσκω λόγους νὰ σᾶς εὐχαριστήσω διὰ τὴν θερμὴν ἐκδήλωσιν τῶν αἰσθημάτων σας, διὰ τὴν ὁποίαν οὐδέποτε ἀμφέβαλλον καὶ τὴν ὁποίαν θὰ διατηρήσω πάντοτε ἀνεξάλειπτον εἰς τὴν μνήμην μου.

Οὐδέποτε θὰ λησμονήσω τὴν Λέσβον καὶ τοὺς τοπικοὺς ἐρχοντας τοῦ Δήμου Μυτιλήνης; μετὰ τῶν ὁποίων συνεργάσθην εἰς τόσον χαλεπὰς ἡμέρας.

Εἶναι δ' ἐμὲ μία ἠθικὴ ἱκανοποίησις καὶ περγαμινή, ὅταν συλλογισθῶ ὅτι ὁ Δήμαρχος Μυτιλήνης καὶ τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον μὲ προπέμπουν ἀπερχόμενον τῆς ὡραίας των Πατρίδος μὲ τὰς θερμὰς εὐχαριστίας των, διότι δὲν ἔκαμα ἄλλο ἢ τι ὑπὲρ τοῦ Δήμου εἰμὴ μόνον ὅτι μοῦ ἐπῆγόρευε τὸ καθῆκον καὶ ἡ στοργὴ τὴν ὁποίαν αἰσθάνομαι διὰ τὸν Δῆμον Μυτιλήνης.

Εὔχομαι, Ἐλπίζω καὶ πιστεύω ὅτι καὶ ὁ Διάδοχός μου θὰ εὑρεθῇ εἰς τὴν αὐτὴν εὐχάριστον θέσιν νὰ συνεργασθῇ μεθ' ὑμῶν εἰς τρόπον ὥστε, ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἐγὼ δὲν ἐπετέλεσα νὰ πραγματοποιήσῃ ἐκεῖνος.

Σᾶς χαιρετῶ μὲ ἐνα θερμὸν χαιρετισμὸν καὶ σᾶς σφίγγω τὸ χέρι μὲ ὅλην μου τὴν ἀδολον εἰλικρίνειαν, ἡ ὁποία πάντοτε μὲ διακρίνει.

Μὲ τιμὴν καὶ μὲ ἐκτίμησιν
Ὁ Νομάρχης Λέσβου
Π. Ν. Εὐριπαῖος

ΑΝΑΧΩΡΗΣΙΣ κ. ΕΥΡΙΠΑΙΟΥ

Κατὰ πᾶσαν πιθανότητα ἀναχωρεῖ αὔριον εἰς Ἀθήνας ὁ τέως Νομάρχης Λέσβου κ. Π. Εὐριπαῖος.

ΔΩΡΕΑΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΡΙΑΝ ΠΛΩΜΑΡΙΟΥ

Τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Συμβούλιον τῆς ἐν Πάτῳ τοῦ Πλωμαρίου Ἱερᾶς Ἐκκλησίας Εὐαγγελιστρίας μετὰ τοῦ προέδρου αὐτοῦ Ἀρχιμ. Χρυσάνθου, ἐκφράζει τὰς θερμὰς αὐτοῦ εὐχαριστίας πρὸς τὴν κ. Ἑλένην Περ. Ἰωακείμ διὰ τὴν ἐξ Ἀμερικῆς ἀποσταλεῖσαν δωρεὰν τῆς ἐξ 100 δραχμῶν.

Ἐπίσης πρὸς τὸν ἐν Μυτιλήνῃ κ. Ἀθανάσιον Βαμβακέλην ἀποστείλλαντα πρό τινος ἐν Ἀργυροῦν Λιακοπόληρον μετὰ τῶν ἐξαρτημάτων αὐτοῦ ὀξέως 600 περίπου δρ.

Ἐπίσης πρὸς τὸν ἐν Πλωμαρίῳ κ. Σαραντον καὶ Ἀρτέμιδα Ζιλούμην προσφέροντος πρό τινος δρχ. 500.

Φέρει δὲ εἰς γνῶσιν τοῦ Σεβ. κοινοῦ ὅτι ὁ ἀποχωρήσας τῆς Μονῆς Μυναχὸς Εὐσέβιος Ἀντωνάκης οὐδεμίαν σχέσιν ἔχει εἰς τὸ ἐξῆς μὲ τὴν ἀναφερομένην Ἐκκλησίαν.

'Εν Πλωμαρίῳ τῇ 10 Ἰουνίου 1923

Ὁ Πρόεδρος
† Ἀρχιμανδρίτης Χρύσανθος
Τὸ Ἐκκλ. Συμβούλιον
Ἰωάννης Τσαμπάνης, Δημήτριος Μαζδώνης, Παναγ. Σμυρνέλης.

ΣΥΛΛΗΨΕΙΣ

Συνελήφθη ὑπὸ τῶν ὀργάνων τῆς καταδιώξεως ὁ λιποτάκτης Ἀντώνιος Κύπριος ἢ Μικρός; κάτοχος ψευδοῦς ἀπολυτηρίου.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Παλλεσβιακοῦ δημοδιδ. Συνδέσμου

Εἰδοποιοῦνται οἱ κ. κ. διευθυνταὶ καὶ διευθύντριαι τῶν δημοτ. σχολείων ἀπάσης τῆς Νήσου, ὅτι ὁ Σύνδεσμος ἐπρομηθεύθη ἐνδεικτικά. Παρακαλοῦνται λοιπὸν οἱ θέλοντες νὰ προμηθευθῶσι τοιαῦτα διὰ τὰ σχολειά των, ὅπως ἀποστέλωσιν ἀπ' εὐθείας πρὸς τὸν ταμίαν τοῦ Συνδέσμου κ. Ι. Χατζηγεώργην τὸ ἀντίτιμον, ὁλογιζομένου ἑκάστου πρὸς 0.50 δρ. ἕνα οὐ.ος προβαίνῃ κατόπιν εἰς τὴν ἀποστολήν.

Ἐκ τοῦ γραφείου τοῦ Συν)μου

ΘΕΑΜΑΤΑ

«ΣΑΠΦΩ».— Σήμερον ὅλως ἐξαιρετικῶς θὰ παιχθῇ κατὰ γενικὴν ἀπαίτησιν τὸ θαῦμα τῆς δραματικῆς τέχνης «Ο Ἐμπρηστής». Ἂς προσέλθουν λοιπὸν ὅσοι δὲν ἐπρόλαβαν νὰ θαυμάσουν τὸ πολύτιμον αὐτὸ δράμα.

Τὴν Πέμπτην νέος καλλιτεχνικὸς θρίαμβος.

ΑΛΚΑΙΟΣ.—Ἔφθασεν καὶ ἀρχίζει τὰς παραστάσεις του εἰς τὸν κινηματογράφον «Ἀλκαῖον» ὁ περιβόητος ταχυδακτυλουργὸς καὶ χειρομάντις κ. Πάτροκλος Βίρις. Ἔναρξις παραστάσεων ἀπὸ αὔριον Τετάρτην.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ

Θερμὰ εὐχαριστήρια ἐκφράζω καὶ δημοσίᾳ πρὸς τοὺς ἀξιωτίμους ἐμπόρους τῆς ἐγορᾶς μας ὡς καὶ πρὸς τὰς διευθύνσεις τῶν ἐνταῦθα Τραπεζῶν διὰ τὴν συνεισφορὰν των πρὸς θεραπείαν τοῦ ποδός μου. Ἐπίσης εὐχαριστῶ θερμῶς τὸν ἐνοικιαστὴν τῶν Λουτρῶν Θερμῆς κ. Εὐθύμιον Ζεϊμπέκην.

Ἰωάννης Γκιουζέλης
Τηλ)κὸς διανομεὺς

Ὑπεύθυνος: Ι. ΠΑΡΙΤΣΗΣ

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

ΕΥΣΤΡΑΤΙΟΣ ΣΙΔΕΡΗΣ
ΜΑΡΙ-ΝΘΗ Χ' ΚΩΝΣΤΑΝΤΗ
Ἠρραβωνίσθησαν
Θερμὰ συγχαρητήρια Ἀ. Δ.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Ἀφίκετο καὶ ἀναχωρεῖ εἰς Καλλονὴν πρὸς ἀνάληψιν τῶν καθηκόντων του ὁ νέος ἐπιτηρητὴς ἁλυκῶν Καλλονῆς κ. Ἡρακλῆς Καρασεβδὰς, ἄλλοτε ἐπιτηρητὴς ἁλυκῶν Πολυχνίτου.

— Ἐπίσης ἀναχωρεῖ εἰς Πολυχνίτον ὁ ἐπιτηρητὴς Ἁλυκῶν Πολυχνίτου κ. Φιλάρετος Μαγγίνας.

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΝ ΠΙΛΟΠΟΙΕΙΟΝ

Ἡ δ)νὴς Μερόπη Χαλκιώτου ἐκόμισεν ἐξ Ἀθηνῶν πλουσίαν συλλογὴν καπέλλων, ψαθῶς εἰς διάφορα χιώματα καὶ σχήματα. Παρακαλεῖ τὰς ἀξιοτίμους Κας καὶ Δ)ας ὅπως τιμήσωσι τὴν συλλογήν της. Τιμαὶ συγκαταβατικαί. Εἰς τὸ ἴδιον πιλοποιεῖον εὐρίσκόμενον εἰς τὴν συνοικίαν Πόρτες ἐργάζεται καὶ ἡ καλλιτέχνις κ. Μαρία Χαλκιώτου. 1—2

ΔΙΑΛΥΣΙΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

Δηλοῦμεν διὰ τῆς παρούσης μας ὅ ι ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν

Ἀδελφοὶ Π. Γιαννοπούλου

ἐν Ἀνεμοτίᾳ ἐδρεύουσα ἑταιρεία μας καὶ ἀποτελουμένη ὑπὸ τῶν τριῶν ἀδελφῶν Ἠλία Π. Γιαννοπούλου, Ἀναστασίου Π. Γιαννοπούλου καὶ Ἰγνατίου Π. Γιαννοπούλου καὶ Ἰγνατίου Π. Γιαννοπούλου κανονίσασα τοὺς ἀναμειαξὺ τῆς λογαριασμοὺς διελύθη τὸ δὲ ἐνεργητικὸν καὶ παθητικὸν της ἀνέλαβον οἱ Ἀναστάσιος Π. Γιαννόπουλος καὶ Ἰγνάτιος Π. Γιαννόπουλος ἀποσυρθέντος τοῦ Ἠλία Π. Γιαννοπούλου ὁλοτελῶς τῆς ρηθείσης ἑταιρείας.

Ἠλίας Π. Γιαννόπουλος
Ἀναστάσιος Π. Γιαννόπουλος
Ἰγνάτιος Π. Γιαννόπουλος

ΔΗΛΩΣΙΣ

Ἀποσυρθέντος τῆς διαλυθείσης Ἑταιρίας μας τοῦ ἀδελφοῦ μας Ἠλία Π. Γιαννοπούλου δηλοῦμεν οἱ ὑποφαινόμενοι Ἀναστάσιος Π. Γιαννόπουλος καὶ Ἰγνάτιος Π. Γιαννόπουλος ὅτι ἀναλαβόντες ἅπαν τὸ ἐνεργητικὸν καὶ παθητικὸν τῆς ρηθείσης ἑταιρείας ἐξακολουθοῦμεν τὰς αὐτὰς ὡς καὶ πρότερον ἐργασίας ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν

Ἀδελφοὶ Π. Γιαννοπούλου

τῆς ἑταιρείας μας ὑποχρεουμένης διὰ τῆς ἑταιρικῆς μας ὑπογραφῆς ἢ δικαίωμα ἔχομεν καὶ οἱ δύο.

Ἀναστάσιος Π. Γιαννόπουλος
Ἰγνάτιος Π. Γιαννόπουλος

2—2

ΡΟΔΟΛΦΟΣ Γ. ΡΑΛΛΗΣ

ΚΕΛΙΒΙΕ

Τμῆμα Ναυτιλιακῶν

Τακτικὴ ἑβδομαδιαία Γραμμὴ Πειραιῶς—Ἀλεξανδρείας

Τὸ «ΦΑΜΑΚΑ» ἀναχωρεῖ τὴν Τετάρτην 13 Ἰουνίου μεσημβρίαν διὰ Χῖον, Πειραιᾶ καὶ Ἀλεξάνδρειαν.

Τὸ «ΦΕΖΑΡΑ» ἀναχωρεῖ τὸ Σάββατον 16 Ἰουνίου 9 πρωϊνὴν διὰ Δαρδανέλια καὶ Κων)πολιν.

Τὸ «ΦΕΖΑΡΑ» ἀναχωρεῖ τὴν Τετάρτην 20 Ἰουνίου Μεσημβρίαν, διὰ Χῖον, Πειραιᾶ καὶ Ἀλεξάνδρειαν.

Δεκαπενθήμερος Γραμμὴ Συρίας

Τὸ «ΜΠΕΛΚΑΣ» ἀναχωρεῖ τὴν Τρίτην 19 Ἰουνίου 9ην πρωϊνὴν διὰ Δαρδανέλλια καὶ Κωνσταντινούπολιν.

Τὸ «ΜΠΕΛΚΑΣ» ἀναχωρεῖ τὸ Σάββατον 23 Ἰουνίου, 6ην ἐβραϊογενματινὴν διὰ Σμύρνην, Χῖον, Ρόδον, Ἀττάλειαν, Μερσοῦναν, Ἀλεξανδρέτταν, Λαοδίκειαν, Τρίπολιν, Βηρυτὸν Κάϊφαν, Γιάφαν, Πόρτ-Σ.ιδ καὶ Ἀλεξάνδρειαν.

ΣΗΜ. Εἰδοποιοῦνται οἱ Κ. Κ. ἐπιβάται τρίτης θέσεως Πειραιῶς; δὲν ὑπόκεινται εἰς κάθαρσιν.

Λόγῳ τῆς διακυμάνσεως; τοῦ συναλλάγματος εἰς οὐδένα γίνεται ***πίστωσις.***

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΘΑΛΑΣΣΙΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ «ΠΑΛΗΟΥ»

Τὸ ἀτμόπλοιον «ΠΕΛΟΥ» ἀναχωρεῖ τὴν 12ην Ἰουνίου ἡμέραν Τρίτην καὶ ὥραν 8ην μ. μ. διὰ Κάστρον (Λήμνου), Θεσσαλονίκην, Βόλον, Χαλκίδα, Πειραιὰ κατ' εὐθεῖαν Ἀλεξάνδρειαν.

Ἐκ τοῦ Πρακτορείου Παληοῦ

ΣΕΡΤΑΝ ΘΑΝΑΤΟΣ ΤΩΝ ΚΟΡΕΩΝ

Μὲ 5 δραχμὰς σκοτώνετε
Ἕνα ἑκατομμύριο

Πωλεῖται παρὰ τοῖς κ. κ.
ΑΔΕΛΦΟΙΣ Π. ΑΝΤΩΝΙΟΥ

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ δύο οἰκίαι ἡ μία παρὰ τὴν συνοικίαν Πόρτες καὶ ἡ ἑτέρα παρὰ τὴν συνοικίαν Τζούφλου. Πληροφορίαι παρὰ τῷ δημοσίῳ κήρυκι κ. Δ. Γκίκα. 1—3

ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΠΙΛΟΠΟΙΕΙΟΥ

Αἱ πιλοποιοὶ δεσποινίδες Φωτιάδου μετέφερον τὸ ἀτελιέ των ἐκ τοῦ ξενοδοχείου «Μ. Βενετιανίας» εἰς τὴν οἰκίαν κ. Παναγιώτου Παππᾶ συνοικία Τσούφλου κάτωθεν οἰκίας Λουκᾶ

Παρακαλοῦνται αἱ δ)ε. πελάτισαί των ὅπως λάβωσι σημείωσιν τῆς νέας ἐγκαταστάσεώς των.

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΩΡΑ

Ἰδιαιτέρα τηλεγραφικὴ ὑπηρεσία «Σάλπιγγος»

Τοῦ ἐν Ἀθήναις τακτικοῦ ἀνταποκριτοῦ μας

Ἀριθ.12490 ***ΑΘΗΝΑΙ 11 Ἰουνίου ζώρα 11.40 μ. μ.***

ΟΙ ΤΟΥΡΚΟΙ ΗΡΧΙΣΑΝ ΥΠΟΧΩΡΟΥΝΤΕΣ

Κατὰ τὰ τηλεγραφήματα ἐκ Λωζάνης οἱ Τοῦρκοι ἐμπειρογνώμονες ἐδέχθησαν μετ' ἐπιφυλάξεων τὴν διεξαγωγὴν χωριστῶν συζητήσεων ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῶν τοκομεριδίων.

Ο ΙΣΜΕΤ ΚΑΜΠΤΕΤΑΙ

Κατὰ τὰ αὐτὰ τηλεγραφήματα οἱ περὶ τὴν Συνδιάσκεψιν κύκλοι θεωροῦν τὴν τοιαύτην ἀπόφασιν τῶν Τούρκων ἐμπειρογνωμόνων ὡς ἀπόδειξιν τοῦ ὅτι ὁ Ἰσμὲτ ἠρχισε καμπτόμενος πρὸ τῆς συμμαχικῆς ἀποφασιστικότητος καὶ ὅτι εἶνε πολὺ πιθανὴ ἡ τελικὴ ὑποχώρησίς του ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῶν τοκομεριδίων.

Η ΕΙΡΗΝΗ ΜΕΤΑ ΔΕΚΑ ΗΜΕΡΑΣ

Κατόπιν τῆς τοιαύτης στάσεως τοῦ Ἰσμὲτ αἱ συνεδριάσεις τῆς οἰκονομικῆς ἐπιτροπῆς θὰ συνεχισθοῦν, ἐπικυρουμένης συγχρόνως τῆς Ἑλληνοτουρκικῆς συμφωνίας καὶ συντασσομένων καὶ τῶν λοιπῶν ἄρθρων τῆς συνθήκης τῆς εἰρήνης, ἡ ὁποία ἐὰν ἐν τῷ μεταξὺ δὲν συμβῇ τι τὸ ἀπρόοπτον θὰ ὑπογραφῇ μετὰ δέκα ἡμέρας.

ΜΙΑ ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΗ ΔΙΑΒΕΒΑΙΩΣΙΣ

Ὁ ἐνταῦθα Βούλγαρος πρεσβευτὴς ἐπισκεφθεὶς σήμερον τὸν Διευθυντὴν τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐξωτερικῶν κ. Λαγουδάκην, ἀνεκοίνωσε τὴν ἔκκρηξιν τῆς ἐν Βουλγαρίᾳ ἐπαναστάσεως καὶ ἐβεβαίωσεν ὅτι αὕτη ἔχει εἰρηνικοὺς σκοπούς.

ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Τὸ ἑσπέρας συνῆλθε τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον εἰς τὸ ὁποῖον ὁ κ. Ἀλεξανδρῆς ἐξέθηκε τὰς ἐντυπώσεις του ἐκ τῆς ἐπισκέψεως τῶν Βαλκανικῶν πρωτευουσῶν.

Τὴν πρωΐαν ὁ κ. Ἀλεξανδρῆς θὰ ἀνέλθῃ εἰς τὰ ἀνάκτορα ὅπου θὰ γίνῃ δεκτὸς εἰς συνεργασίαν ὑπὸ τοῦ Βασιλέως.

ΠΩΣ ΕΞΕΛΙΣΣΟΝΤΑΙ ΤΑ ΕΝ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ

Ἐπίσημοι πληροφορίαι ἐκ Βουλγαρικῆς πηγῆς παριστοῦν τὴν ἐν Βουλγαρίᾳ κατάστασιν ἥσυχον, τὸν δὲ λαὸν ὡς ἐκδηλοῦντα τὴν χαρὰν του ἐπὶ τῇ συντελεσθείσῃ μεταβολῇ. Τὸ ὑπουργεῖον ὑπέστη τὴν ἐπιοῦσαν τοῦ καταιρισμοῦ του ἐλαφρὰν τροποποίησιν εἰσελθόντων ἐν αὐτῷ τριῶν νέων Ὑπουργῶν ἐξ ὧν ὁ Χρῆστος Κάλωφ τῶν ἐξωτερικῶν.

Λέγεται ὅτι ἡ ὁριστικὴ Κυβέρνησις θὰ σχηματισθῇ ὑπὸ τὸν ἡγέτην τοῦ Δημοκρατικοῦ κόμματος Μαλίνωφ. Γενικῶς ἡ νέα Κυβέρνησις θεωρεῖται στρατοκρατική. Ὁ Σταμπολίνσκι ζῇ καταφυγὼν εἰς τὸ χωρίον του ὑπὸ τὴν φρούρησιν φανατικῶν ὁπαδῶν του.

ΤΑ ΒΑΛΚΑΝΙΚΑ ΘΑ ΖΗΤΗΣΟΥΝ ΕΞΗΓΗΣΕΙΣ

Αἱ Κυβερνήσεις Ἑλλάδος, Σερβίας καὶ Ρουμανίας παρακολουθοῦν μετὰ πολλῆς ἐπιφυλάξεως τὴν ἐξέλιξιν τῆς ἐν Βουλγαρίᾳ καταστάσεως βεβαιοῦται δὲ ὅτι θὰ ζητήσουν εἰδικὰς ἐγγυήσεις παρὰ τῆς νέας Κυβερνήσεως, ἥτις ἅμα τῷ καταρτισμῷ της ἔτηρευσε νὰ διαγράψῃ τὰς φήμας περὶ ἐπικειμένης γενικῆς ἐπιστρατεύσεως.

ΠΑΡΗΛΘΕΝ Ο ΚΙΝΔΥΝΟΣ ΡΗΞΕΩΣ

Ὁ ἐν τῇ Συνδιασκέψει ἀντιπρόσωπος τῆς Ἀγγλίας Λόρδος Ροῦμπολδ ἐδήλωσεν ὅτι πᾶς κίνδυνος ρήξεως παρῆλθε πλέον.

ΓΑΛΛΙΑ ΚΑΙ ΓΕΡΜΑΝΙΑ

Ὁ Γάλλος Πρωθυπουργὸς κ. Πουανκαρὲ ἐπληροφόρησε τὴν Ἀγγλικὴν Κυβέρνησιν ὅτι ἡ Γαλλία εἶναι ἕτοιμος νὰ ὑπογράψῃ κοινὴν ἀπάντησιν εἰς τὴν τελευταίαν Γερμανικὴν διακοίνωσιν ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῶν ἐπανορθώσεων ἐὰν αὕτη περιορίζετο ζητοῦσα μόνον τὴν κατάπαυσιν τῆς Γερμανικῆς ἀντιστάσεως.

Μ. ΠΑΡΘΕΝΗΣ

ΤΟ ΤΣΙΠΟΥΡΟ ΣΑΣ ΑΠΟ ΤΟΥ **ΚΑΛΔΗ**

Ἰαματικὰ λουτρὰ Θερμῆς

Ἀπὸ τῆς 15 Μαΐου ἤρχισεν ἡ τακτικὴ λειτουργία τῶν ἰαματικῶν λουτρῶν Θερμῆς. Αἱ θεραπευτικοὶ ἰδιότητες τῶν λουτρῶν Θερμῆς, εἰδικῶς πασγίνωστοι συνιστώμενων ὑπὸ ἀξόχων ἰατρῶν ὁμογενῶν καὶ ξένων διὰ τοὺς πάσχοντας ἀπὸ νοσήματα στομαχικὰ καὶ δερματικά, ψιμμιάσεις, ἀσθενείας τῶν νεφρῶν, νευραλγίας, ρευματισμοὺς κλπ.

Ἡ εἰς τὰ εὐρύχωρα, καθαρὰ καὶ εὐάερα δωμάτια παραμονὴ ὑπὸ πᾶσαν ἔποψιν θὰ εἶνε εὐμάριστος μὲ περιποίησιν ἔκτακτον.

Ἡ ὡραία τοποθεσία τῶν λουτρῶν, τὸ ἐν μαγευτικῇ θέσει καφενεῖον, τὸ μεγαλοπρεπὲς ξενοδοχεῖον «Σάρλιτζα Πάλας» μετὰ τοῦ εὐρυχώρου κήπου, τὸ διαυγὲς καὶ περίφημον ὕδωρ τοῦ κυπαρισσιοῦ, τὸ ὑγιεινὸν κλίμα, ὁ εὐδυ, ὁρίζων μετὰ τῶν πλουσίων λόφων, ὁ παρὰ τὸ ὡραῖον ἄκρον ἐλαῖ περίπατος, κάθ' ἕκαστον ἔτος προσελκύουσι πλείστους ὁμογενεῖς καὶ ξένους «ἔτε πιὸ, θεραπείαν, εἴτε χάριν ἀναψυχῆς. Πλὴν τῶν θερμῶν ὑπάρχουσι καὶ θαλάσσια λουτρά.

Καθημερινὴ συγκοινωνία διὰ πολλῶν ἐπιβατικῶν αὐτοκινήτων «Βαρβάρα» «Ἀτρόμητος», «Παυλίνα» μετὰ τῆς πρωτευούσης π. μ. καὶ μ. μ. θὰ εὐδοκιμῇ τοὺς πελάτας.

Ἐπίσης εὑρίσκεται ἐκεῖ διαρκῶς ὁ ἰατρὸς κ. Ι. Ἀμμανίτης.

Ἡ διεύ υνσις θερμοπηγῶν λουτρῶν Θερμῆς. 2—10

— Οἱ ἐκ Σακίων πρόσφυγες Νικόλαος Ἀμπατζῆς, Πανάνης Ρακάκης καὶ Ἐπαμεινώνδας Φιλίππου ζητοῦν πληροφορίας περὶ τῶν οἰκογενειῶν των. Ὁ γνωζίζων παρακαλεῖται νὰ τοὺς πληροφορήσῃ εἰς τὸ ἐν Κωκλονῇ ξενοδοχεῖον τοῦ κ. Γ. Κονταξῆ.

Πωλεῖται Καφενεῖον

Εἰς τ